

**Agustí
Ensesa
Bonet**

Escola de
Tastavins
del Gironès

**Xavier
Romero**

[www.catalunya
postal.cat](http://www.catalunya postal.cat)

El vi

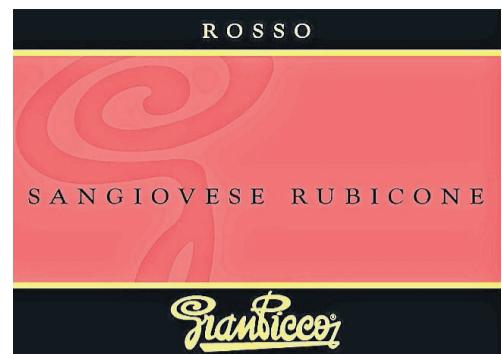
Gran Picco

Sangiovese Rubicone

Vi negre italià molt suau produït a la regió d'Emilia Romagna. És d'un color fosc amb reflexos violeta que el fan atractiu. Desenvolupa unes aromes de cirera negra amb tocs de guindes. Petites notes fumades. En boca és molt suau, amb un atac franc, sedós i harmònic. Darreregust amb un lleuger fons finament amarg. S'agraeix la seva graduació alcohòlica de només 11,5 graus, que el fa fàcil de con-

sumir una mica fresquet, entre 16 i 17 graus. Vinificat amb raïms de la varietat Sangiovese despallillades, fermentació a baixa temperatura per conservar aromes, amb una maceració d'uns vuit dies per a la bona obtenció de color. L'hem descobert al restaurant L'Arcobaleño, de Palafrugell, maridat amb la pasta i bons arrossos que fa en Jordi.

El celler elaborador: Elaborat a Reggio Emi-

lia, està emparat per la *Indizazione Geografica Tipica Sangiovese Rubicone*. És una creació de Casa dei Giorgi. Per a més informació: www.casadeigiorgi.com i www.girovi.cat.

Col·leccióisme

Fira del Disc

Barcelona n'està celebrant aquest cap de setmana la XIII edició

Durant aquest cap de setmana -va començar ahir i es clausura avui-, s'està celebrant a Barcelona la tretzena edició de la Fira Internacional del Disc. Són uns 160 els stands que hi participen, vinguts alguns d'ells de diferents punts d'Europa i fins i tot de Nord-amèrica, amb un volum d'objectes que es calcula en tres milions, entre discs, CD, llibres, col·leccions de fotos, samarretes i altres peces d'interès per als aficionats a la música de tots els temps. Es referma un cop més la forta demanda que arriben a tenir els vinils, en una mena de *revival* que s'aprecia de fa temps als mercats de col·leccióisme de carrer, i que per extensió provoca que alguns antics aparells tocadiscos es vagin recuperant de l'oblit per poder reproduir la música enllaunada en tants i tants singles i LP, i a uns preus ben assequibles.

El tema d'honor de l'exposició d'enguany de la Fira de Barcelona és la memorabilia musical d'artistes emblemàtics, com ara Bruce Springsteen, U2, Pink Floyd, David Bowie i Rolling Stones. D'aquesta manera s'atén amb especial atenció als fans i els col·leccionistes nostàlgics de la música dels anys 70, segurament la dècada més productiva i influent arreu del món en l'amplíssim apartat del pop-rock.

D'altra banda, i com ja és habitual en aquesta mena de fires i trobades, no hi manca la música en viu, així com la presència de cantants i conjunts d'una certa rellevància, que poden entre altres coses fer les delícies dels caçadors d'autògrafs, i les subhastes de material més relacionat amb la mitomania. En aquest punt vénen a la memòria aquelles existoses fires que Jordi Tardà va organitzar a Girona i que ja fa anys van deixar de celebrar-se, tot i que eren molt seguides pels aficionats i el públic en general.

ELS AMICS DELS 60

Aprofitant que parlem de música nostàlgica, hi

afeigirem que anit mateix, l'Associació d'Amics de la Música dels anys 60, amb seu a Sant Feliu de Guíxols però d'àmbit provincial gironí, va celebrar en un hotel de S'Agaró el sopar de socis juntament amb els XI Premis d'aquest col·lecció de grans aficionats. A l'acostumat homenatge a antics grups que any rere any es ve realitzant, li arribà el torn al conjunt gironí Los 5 Diablos, al grup de rock progressiu Màquina, al Grup de Folk de Barcelona, i a Falsterbo 3, per la important aportació de tots ells a la música dels anys 60 i 70. La primera de les esmentades formacions fou la de més trajectòria dins dels anys 60 a les nostres comarques. Falsterbo 3 i Grup de Folk, per la seva banda, formats l'any 1968, sempre han anat plegats i una de les seves cançons més coneguda és *Ole Duli*, enregistrada al disc *Folk 2*. Màquina, al seu torn, va ser un grup progressiu d'inicis dels 70, amb músics excellents, que actuaria amb molt d'èxit en discoteques com Maddox de Platja d'Aro i Revolution de Lloret de Mar.

I com no podia ser d'altra manera, música en viu de la més genuina, a càrrec del conjunt Shadows School de Girona, que engresquen i fan gaudir d'allò més els vells rockers.

Gironins del segle XIX

**Alejandro
López
Rodríguez**

En veure la cal·ligrafia amb què estava escrit el seu nom al sobre ja sabia que aquella carta era del seu germà. Una vegada més li relatava els seus progrésos per aquelles terres del nord de Catalunya, però aquesta vegada, a més, li demanava ajuda. No el deixaria a l'estacada.

Alejandro López Rodríguez va néixer a Madrid el 1857 i la seva vida i la del seu germà Luis van seguir camins paral·lels fins arribar a un destí comú a Figueres, on van culminar la seva trajectòria com a missioners protestants.

Alejandro va començar les seves tasques evangelitzadores a les mines de Río Tinto. En aquella zona de Huelva hi havia una important colònia britànica, ja que molts dels enginyers i tècnics que treballaven a l'explotació minera procedien de terres angleses i això feia que els protestants hi trobesin un clima més receptiu que en altres indrets de la Península Ibèrica. Més endavant, va traslladar-se a Santander i poc després a Reus. A partir de la dècada de 1880, el seu germà Luis el va cridar al seu costat per desenvolupar la tasca missionera a l'Empordà. A partir d'aleshores, Alejandro va fer classes a les escoles que Luis havia fundat a Roses, Vilabertran i Figueres, i fou director del periòdic *El Herald*, creat pel seu germà, amb qui també compartia lògia maçònica.

L'Església Evangelista de Figueres estava situada a l'edifici que actualment ocupa la fundació Clerch i Nicolau, i precisament fou Alejandro qui en va encarregar la construcció a l'arquitecte Francesc Puig Saguer. L'obra data de finals del segle XIX, tot i que el 1911 es va decidir completar el temple amb un campanar. El disseny va anar a càrec del mestre d'obres Sebastià Pi Pi i el resultat encara es pot contemplar al capdamunt de l'edifici. Com manaven els cànons de l'època, aquesta ampliació segueix l'estil modernista.

Precisament l'any següent, el 1912, Alejandro López Rodríguez va morir. Aleshores tenia 55 anys i era regidor de l'ajuntament figuerenc pel partit lerrouxista. Ocupava el càrrec des del 1911. Era la segona vegada que formava part del consistori. La primera havia estat entre 1903 i 1905.

A partir de 1912, el responsable de l'església evangèlica de Figueres va ser el seu nebot, Lluís López-Rodríguez Murray, fill del seu germà Luis.

**Xavier
Carmaniu
Mainadé**
Historiador
i periodista